

Við neyðhjálp á

Nógv nýgift hjún fara á brúdleypsferð til okkurt eksotiskt stað. Anskar Hansen og Jóhanna í Ytsthúsi í Klaksvík valdu heldur at fara við Neyðhjálparbussinum til fátæka landið Moldova við fimm tonsum av neyðsynjarvørum. Ein ótrúlig uppliving, siga tey bæði

Randi Jacobsen

Anskar Hansen í Klaksvík hevur mangar ferðir verið í Rumenia við neyðhjálp saman við Absalon Matras.

Í januar í ár keypti hann sín egna buss saman við Jóhannu í Ytsthúsi, sum hann nú er giftur við. Hon hevur eisini luttikið í hjálpararbeiðinum og verið við í Rumenia og brennir líka nógv fyri at hjálpa sum maðurin. Tey keyptu bussin millum annað av tí orsök, at tey høvdu hug at fara víðari við neyðhjálp enn til Rumenia. Neyðin er líka stór um ikki størri bæði í Ukreina og í Moldova.

30. mars vórðu tey bæði vígd, og 11. apríl fóru tey við Neyðhjálparbussinum úr Klaksvík við Norrønu.

Ferð teirra gekk ikki til nakað stórsligið stað við bústaði á fimmstjørnaðum hotelli.

Málið var fátæka landið Moldova, har fyra og ein hálv millión fólk búgva.

Nógv klára seg bara upp á tann mátan, at onkur í familjunum arbeiðir uttanlands og sendir pening heim. Familjurnar eru barnaríkar, og pensjónin, sum er 180 krónur um mánaðin, røkkur ikki langt. Ein litur av mjólk kostar fyra krónur.

Tað kravdist nógv fyri reiking at fara ein slíkan túr, og alskyns loyvi skuldu til. Pappírsveldið var øgiligt, siga Anskar og Jóhanna. Tey høvdu 49 A4-síður við

stemplum á.

Tey finga samband við eitt danskt trúboðarapar í Moldova. Johannes, sum hevur røtur í Gásadali, og Charlotte Petersen.

– Uttan teirra hjálp hevði einki borið til. Tey útvaldu øki og fátækar familjur til okkara, tí tað vildu myndugleikarnir vita. Tey veruliga ruddaðu slóð fyri okkum.

Ferðin gekk væl

Anskar Hansen sigur, at hann stúrdi nógv fyri at fara, tí hann var noyddur at koyra bussin sjálvur. Túrurin aftur og fram var 6136 kilometrar.

Men tað gekk væl, tí Jóhanna í Ytsthúsi virkaði sum stýrimaður, og hon syrgdi eisini fyri, at hann ikki breyt hvíleirglurnar.

Tá ið tey fóru at fyrireika seg til ferðina til Moldova, ávaraðu fleiri fólk tey. Tað var óðamannaverk at fara til tað korrupta landið Moldova.

– Eg eri soleiðis, at tá ið eg fái mótstøðu, seti eg í meg at gjøgnumføra tað, sigur Anskar Hansen.

Tey koyrdu gjøgnum Rumenia til Moldova, og tað tók nakrar tímar, til tey sluppu inn í Moldova.

Eisini í hesum hjálpti danska parið teimum.

– Og tá ið vóru komin um markið, møttu vit tí øvugta av tí, sum vit vórðu ávarað ímóti. Vit møttu bara blíðskapi, takksemi og hjálpsemi. Tað vóru ómetaliga fitt og vinsom fólk, og vit rindaðu

ikki eitt oyra undir borðið nakrastaðni, siga Anskar Hansen og Jóhanna í Ytsthúsi.

Í Moldova gistu tey hjá danska trúboðaraparinum, sum býr í einum sigoynaravogni saman við sínum tveimum vaksnu synum. Anskar og Jóhanna upplivdu, hvussu væl umtókt danska parið er. Øll kendu tey.

Í Neyðhjálparbussinum høvdu Anskar og Jóhanna fimm tons av neyðsynjarvørum. Tað vóru klæðir, skógvar, køksting, sengur, barnavagnar og annað. Alt av høgari góðsku. Skógvar og seingjaklæðir var alt óbrúkt.

Prátaðu við fólk

Tey steðgaðu í fyra dagar í Moldova og vóru eisini við til at býta ein part av neyðsynjarvørunum út. Tey finga prátað við hesi fólk, tí danska Charlotte Petersen dugdi málið.

Áðrenn tey fóru úr Føroyum, vóru tey ein dag á útvarpsrásini Lindini og greiddu frá ferðini til Moldova. Tey bóðu um stuðul og finga 20.000 krónur inn.

Peningin brúktu tey til at keypa mat fyri í Moldova.

Maturin kom sera væl við, tí tey møttu nógvum svongum fólki, sum ikki høvdu eitt oyra at keypa mat fyri.

Neyðin í Moldova er ómetaliga stór, og tað er meira sjáldan, at neyðhjálp kemur til landið.

Anskar Hansen og Jóhanna í Ytsthúsi saman við sigoynarahúsi í Moldova

